Stuk **2049** (2003-2004) – Nr. 4

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

25 februari 2004

ONTWERP VAN DECREET

houdende machtiging tot creatie van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap NV Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet

VERSLAG

namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Guy Sols

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden :

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Mark Van der Poorten, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren André Denys, Guy Sols, Francis Vermeiren, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire ;

de heren Norbert De Batselier, Leo Peeters ;

de heer Jos Geysels ;

de heer Herman Lauwers.

Plaatsvervangers :

de heren Boudewijn Laloo, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie ;

de heren Louis Bril, Frans De Cock, Gilbert Van Baelen, Bob Verstraete ;

de heren Herman De Reuse, Felix Strackx, N... ;

de heren Bruno Tobback, Dany Vandenbossche ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Zie :

2049 (2003-2004)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Advies van het Rekenhof

– Nr. 3 : Amendement

INHOUD

Blz.

1. Situering en procedure 4

2. Verslag van de bespreking in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid, uitgebracht door mevrouw Ann De Martelaer 4

   2.1. Inleidende toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport 4

   2.2. Bespreking in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid 7

   2.3. Advies 10

3. Bespreking in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken op 17 februari 2004 10

   3.1. Inleidende toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport 10

   3.2. Algemene bespreking 12

   3.3. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen 13

   3.4. Eindstemming 13

Tekst aangenomen door de commissie 14

BIJLAGE : Organogram van het beleidsdomein RWO 17

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken besprak op 17 februari 2004 het ontwerp van decreet houdende machtiging tot creatie van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap NV Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet.

1. Situering en procedure

Elk administratief onderdeel van de Vlaamse overheid moet ingepast kunnen worden in de nieuwe organisatiestructuur, zoals vastgelegd in het kaderdecreet Beter Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003. De beleidsuitvoerende taken worden in beginsel toevertrouwd aan verzelfstandigde agentschappen (een intern of externe verzelfstandigd agentschap, IVA of EVA).

Het voorliggende ontwerp van decreet machtigt de Vlaamse overheid tot de oprichting van een privaatrechtelijk vormgegeven EVA, met name de NV Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet. Conform de beslissingen van het Uitgebreid Bureau van 8 en 15 december 2003 en 26 januari 2004 betreffende de bespreking van de oprichtingsdecreten Beter Bestuurlijk Beleid in het algemeen en het voorliggende ontwerp van decreet in het bijzonder, werd over dit ontwerp van decreet vooraf het advies gevraagd aan het Rekenhof (*Parl. St.* Vl. Parl. 2003-2004, nr. 2049/2).

Bovendien werd aan de inhoudelijk bevoegde commissie, met name de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid de gelegenheid gegeven het ontwerp van decreet in een eerste ronde te bespreken en haar bevindingen en eventuele suggesties voor amendering aan de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken mee te delen.

Deze laatste commissie diende bij de bespreking in een tweede ronde onder meer te toetsen of de gekozen rechtsvorm voor de instelling verantwoord is en beantwoordt aan de bepalingen van het kaderdecreet.

2. Verslag van de bespreking in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid, uitgebracht door mevrouw Ann De Martelaer

Met het oog op het door het Uitgebreid Bureau gevraagde advies ten behoeve van de bespreking ervan in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken, besprak de Commissie het ontwerp van decreet op 3 februari 2004. De Commissie besliste het verslag van de bespreking als advies over te maken en hield tot slot van de bespreking eveneens een indicatieve stemming. Met 6 stemmen bij 3 onthoudingen werd beslist dat er aan de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken een positief advies over het ontwerp van decreet zou worden uitgebracht.

2.1. Inleidende toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

2.1.1. Algemene situering Beter Bestuurlijk Beleid, meer bepaald de sectorale invulling van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend erfgoed (RWO)

Het beleidsdomein RWO wordt gevormd door het samenvoegen van :

– de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (AROHM) ;

– de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) ;

– het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP) ;

– een gedeelte van de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur (AGI).

Het voorgestelde organisatiemodel is gebaseerd op vier belangrijke uitgangspunten :

– de algemene uitgangspunten van het bestuurlijk beleid zoals ze verankerd liggen in het kaderdecreet bestuurlijk beleid ;

– het verzekeren van een klantvriendelijke, kwaliteitsvolle en geïntegreerde bediening van de

klanten (één loket, klantennabijheid, één contactpunt, e-government) ;

– het maximaal benutten van de synergieën tussen de verschillende beleidsvelden ;

– het verzekeren van duidelijke aansprakelijkheid door het duidelijk scheiden van de rollen (uitvoeren – controleren – beleid ontwikkelen – monitoren).

Hiermee rekening houdend werd voor het nieuwe ministerie RWO volgend organogram uitgetekend :

– het departement RWO ;

– 4 verzelfstandigde agentschappen, waarvan 3 intern verzelfstandigde agentschappen met name RWO-Vlaanderen, Vlaams Instituut Onroerend Erfgoed, Inspectie RWO, en één extern verzelfstandigd agentschap, met name de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet ;

– de leidende ambtenaren van het departement en de 4 agentschappen maken deel uit van de beleidsraad RWO ter advisering en ondersteuning van het beleid van de minister ;

– daarnaast wordt een strategische adviesraad gevormd, bestaande uit vakspecialisten en belangengroepen uit het middenveld ;

– ten slotte wordt de nodige management- en ondersteunende dienstverlening verzekerd in een afzonderlijke entiteit binnen dit ministerie.

Vanuit dergelijke structuur accentueert het beleidsdomein RWO de volgende waarden :

– klantgerichtheid door een geïntegreerde bediening van de klanten ;

– continuïteit als eerste en voorname vereiste van een klantgerichte organisatie ;

– procesgericht denken en organiseren : processen en activiteiten primeren boven organisatorische structuren, die gezien worden als logische verzamelingen van processen ;

– daar waar de noodzaak zich opdringt, bijvoorbeeld ten gevolge van nieuwe opdrachten, zullen de bestaande personeelsplannen flexibel gehanteerd moeten worden en kan het bijvoorbeeld noodzakelijk zijn om nieuwe competenties en functieprofielen te definiëren en via opleiding of de interne arbeidsmarkt te laten invullen ;

– responsabilisering door duidelijke scheiding van de rollen, en dit zowel op het niveau van de entiteiten (bijvoorbeeld scheiding van beleidsbepaling van beleidsuitvoering) als op het niveau van individuele rollen en functies (bijvoorbeeld eigenaarschap van een dossier of een project, scheiding van rollen in financiële processen, scheiding van uitvoering en controle) ;

– duidelijke, nauwgezette en transparante regelgeving als cruciaal element van beleidsuitvoering.

2.1.2. Visie en missie van het beleidsdomein RWO

Het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed staat in voor een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en ruimtelijke kwaliteit, het recht op wonen voor iedereen, inzonderheid voor specifieke doelgroepen, de kwaliteit van dat wonen en het kwaliteitsvol behoud, beheer en herstel van het onroerend erfgoed.

In dat opzicht worden de nodige visies op beleidsmatig vlak ontwikkeld, worden de vereiste regelgevingen uitgewerkt, worden deze in uitvoering gebracht en wordt toezicht gehouden op de naleving van deze regelgeving.

2.1.3. Organisatie van het beleidsdomein RWO

Op hoofdlijnen wordt het beleidsdomein als volgt georganiseerd :

– de beleidsondersteuning en -voorbereiding wordt, zoals vastgelegd in het kaderdecreet bestuurlijk beleid, opgenomen in het departement ;

– één intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid RWO-Vlaanderen zal instaan voor de uitvoering van het beleid, waarvan de impact voornamelijk beperkt blijft tot het lokale niveau ten dienste van alle klanten. Dit agentschap bestaat uit centrale en lokale, provinciaal aanwezige subentiteiten. Het wordt georganiseerd op basis van het éénloketsysteem ;

– de taken in verband met handhaven en toezicht worden in een afzonderlijk intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Inspectie RWO gepositioneerd, teneinde de ver-

eiste neutraliteit te vrijwaren. Dit heeft naast overwegingen van rechtmatigheid, rechtszekerheid en rechtsgelijkheid ook een ethische grondslag. Twee grote processclusters zijn hier aanwezig, namelijk handhaven en toezicht en controle ;

– de wetenschappelijke onderzoeksopdrachten die verbonden zijn aan het beleid met betrekking tot monumenten, landschappen en het archeologisch patrimonium, en uitgevoerd worden vanuit het belang om dit erfgoed te bewaren, te valoriseren en in stand te houden, worden samengebracht in het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Vlaams Instituut voor Onroerend Erfgoed. Binnen het instituut onderscheidt men de processclusters wetenschappelijk onderzoek en de ontsluiting van informatie en kennis ;

– het georganiseerd beroep doen op de kapitaalmarkt, de kredietverlening aan de actoren en particulieren en het beheren van de financiële middelen van de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM's), wordt bijeen gebracht in het extern verzelfstandigd agentschap NV Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet.

2.1.4. Toelichting inzake de creatie van het verzelfstandigd agentschap NV Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet

De Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet (VMSW) treedt op als gespecialiseerde kredietverlener voor de projecten van de sociale woonorganisaties en andere actoren binnen het beleidsdomein.

Onder de sociale woonorganisaties dienen de SHM's en de erkende huurdiensten (huurdersorganisaties en sociale verhuurkantoren) te worden verstaan. Zelf verstrekt of faciliteert de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet het gesubsidieerd en gewaarborgd hypothecair krediet aan particulieren via plaatselijke SHM's en erkende kredietinstellingen. De maatschappij staat bovendien in voor het beheer van de middelen van de SHM's, verricht onderzoek naar de financiële markten en producten en kan in dit licht een financieel instrumentarium uitbouwen. In de praktijk zal de VMSW de financiële activiteiten van de huidige VOI 'Vlaamse Huisvestingsmaatschappij' (VHM) overnemen en voortzetten. De overige opdrachten van de VHM, onder meer op het vlak van de projecten sociale woningbouw, de begeleiding van de SHM's en het toezicht op die actoren, zullen worden opgenomen door respectievelijk het agentschap RWO-Vlaanderen en het agentschap Inspectie RWO.

Vanuit de opdeling van de taken van de huidige VHM, zal de VMSW binnen het beleidsdomein bijgevolg vooral nauw moeten samenwerken met het intern verzelfstandigd agentschap RWO-Vlaanderen, dat onder meer verantwoordelijk is voor de uitvoering van het sociaal woonbeleid. Binnen die opdracht is het agentschap RWO-Vlaanderen inhoudelijk verantwoordelijk voor de planning, programmering en goedkeuring van de sociale woonprojecten, waarvoor het ook zelf rechtstreekse subsidies kan toekennen. De lokale initiatiefnemers kunnen een beroep doen op de VMSW voor een – al dan niet aanvullend – krediet voor deze woonprojecten. De activiteiten van de VMSW hebben dan ook hoofdzakelijk een 'bancair' karakter.

Zeker in de opstartfase van de nieuwe organisatie is het beheer van de eigen middelen van de SHM's een absolute voorwaarde voor de financiële leefbaarheid van de VMSW. Op langere termijn kunnen hierover met de minister en met de SHM's andere afspraken gemaakt worden in het kader van een eventuele verzelfstandiging van de lokale actoren en mits voldoende garanties voor de financiële draagkracht van de VMSW.

Voor haar opdrachten inzake de bijzondere sociale leningen aan particulieren, doet de VMSW een beroep op intermediaire actoren, te weten de SHM's, die dienst doen als front office van de VMSW. Deze actoren staan zelf in voor de begeleiding van de klant, de samenstelling van het dossier, het onderzoek naar de kredietwaardigheid van de klant, enzovoort. De VMSW staat in voor de back office, te weten de eigenlijke toekenning van de lening binnen de bekende budgettaire marges en de verdere financiële opvolging van die toegekende leningen. De planning en de territoriale spreiding van het hypothecair krediet over de intermediaire actoren behoort tot de bevoegdheid van het agentschap RWO-Vlaanderen.

Wat de sociale leningen betreft, die krachtens artikel 78 van de Vlaamse Wooncode worden verstrekt door de erkende kredietmaatschappijen of erkende kredietinstellingen, neemt de VMSW in eerste instantie enkel de coördinerende opdracht op zich die thans door de VHM wordt vervuld ten opzichte van de door de VHM erkende sociale kredietvennootschappen (SKV's). De VMSW blijft alvast voorlopig instaan voor de funding van de activiteiten van deze SKV's en verstrekt aan deze organisaties een aantal met hen overeengekomen diensten. Ten opzichte van de door de Vlaamse regering er-

kende kredietvennootschappen (EKV's), die voor hun funding op dit ogenblik een beroep doen op Fortis, heeft de VMSW geen taken, noch bevoegdheden. Op langere termijn verdient het wellicht de voorkeur dat de SKV's en EKV's vrij zouden kunnen kiezen op welke kapitaalverstrekker zij een beroep wensen te doen, en dit op basis van een vergelijking van de voorwaarden die door de financiële instellingen en de VMSW geboden worden.

De erkenning van de kredietmaatschappijen en kredietinstellingen behoort tot de opdracht van het departement, dat tegelijk ook verantwoordelijk is voor het verstrekken van de gewestwaarborg op de sociale leningen, die krachtens artikel 78 van de Vlaamse Wooncode wordt toegekend.

Het Vlaamse Gewest moet steeds beschikken over ten minste de helft plus één van de aandelen van de VMSW. Dankzij deze bepaling behoudt het Vlaamse Gewest de controle over deze overheidstaak. Teneinde echter niet te evolueren naar een louter publiek organisme, verdient het de voorkeur om voor de resterende aandelen maximaal een beroep te doen op de inbreng van private aandeelhouders. Hiervoor is echter geen bepaling vereist in dit machtigingsdecreet en kan worden uitgegaan van het private vennootschapsrecht. Ten slotte wordt de mogelijkheid opengelaten om ook andere openbare besturen als provincies, gemeenten en OCMW's toe te laten om aandeelhouder te worden van de VMSW, zij het dat met het oog op het garanderen van het private karakter in eerste instantie toch de inbreng van privé-kapitaal nagestreefd zal worden.

In voorliggend machtigingsdecreet is bewust geen standaardbepaling opgenomen die de Vlaamse regering machtigt om de bestaande decreten aan te passen bij de oprichting van privaatrechtelijke EVA's. De reden hiervoor is dat de VMSW een aantal taken van de VHM (VOI) zal overnemen, terwijl een aantal andere taken van de VHM zullen worden waargenomen door IVA's zonder rechtspersoonlijkheid. De standaardbepaling om de VMSW in te passen in de bestaande decreten zou dus onvoldoende zijn om de bestaande decreten aan te passen aan de structuur van het beleidsdomein RWO. Diverse aanpassingen van de decreten staan immers los van de EVA. Er zullen daarom afzonderlijke ontwerpen van decreet worden opgemaakt. Het voornaamste is ongetwijfeld het decreet tot wijziging van de Wooncode (zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2003-2004, nr. 2050/1).

2.2. Bespreking in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

De heer *Carl Decaluwe* stelt vast dat de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet uiteindelijk de bankfunctie van de VHM zal overnemen, aangevuld met een aantal andere taken zoals het afsluiten van de nodige contracten met een verzekeraar voor het opzetten van een stelsel van verzekeringen tegen inkomensverlies. De discussie over het loskoppelen van die bankfunctie is niet nieuw en wordt al sinds de vorige legislatuur gevoerd.

De spreker is van oordeel dat de financiële problematiek extern zal worden gehouden omdat men fiscaal-technisch niet anders kan. De redenen die in de memorie van toelichting worden aangehaald om de externe verzelfstandiging te verantwoorden, roepen nochtans enige vragen op. Er zijn natuurlijk altijd wel argumenten te vinden om het financiële en het operationele management van elkaar los te koppelen, alhoewel ook de omgekeerde redenering kan opgaan.

De heer Decaluwe vindt de stelling van de minister, dat de onvoldoende scheiding tussen beide functies aan de basis ligt van de schulden van de huisvestingssector, een eigenaardige redenering. Die schulden zijn immers in eerste instantie te wijten aan (verkeerde) beleidsbeslissingen van de politieke verantwoordelijken. Het gaat om beslissingen die het management van de VHM heeft moeten ondergaan. Dat deze scheiding tevens de kans op fraude zou verkleinen, is een verklaring die men eigenlijk niet hard kan maken. Er zijn in het verleden inderdaad fouten gemaakt, maar de Interne Audit van de VHM is telkens effectief opgetreden en heeft een aantal zaken aan het parket overgemaakt. Fraude moet uiteraard bestreden worden, ongeacht de organisatie van het geheel, maar men zou ook kunnen verwijzen naar fraudezaken die bijvoorbeeld in de administratie Leefmilieu zijn opgedoken.

De motivatie om tot een scheiding van de functies over te gaan, heeft volgens de heer Decaluwe niets met fraude te maken maar is louter politiek geïnspireerd.

De heer Decaluwe stelt vast dat de oprichting van dit agentschap als privaatrechtelijke EVA negatief wordt beoordeeld door de werknemersorganisaties, vertegenwoordigd in de SERV. Onder andere wordt opgemerkt dat samenwerking met de private sector weliswaar op een vlotte manier moet kunnen gebeuren, maar dat dit evengoed kan gebeuren

door een agentschap met een publiekrechtelijke vorm. De spreker verwijst naar de PPS-constructies in de sociale woningbouw, de operatie Domus Flandria en de alternatieve financiering uit 1990 (het zogenaamde systeem-Waltniel), die alle mogelijk waren binnen de huidige regelgeving. Kan de minister dit weerleggen ? Is de afweging tussen een privaatrechtelijke of een publiekrechtelijke vorm in voldoende mate gebeurd ? Is er een voorafgaande afweging geweest van de voor- en nadelen van externe verzelfstandiging in privaatrechtelijke vorm en is daaruit gebleken dat een externe verzelfstandiging in publiekrechtelijke vorm niet dezelfde voordelen kan bieden ?

De heer Decaluwe vraagt zich af of de voorgestelde hervorming een betere dienstverlening zal betekenen voor de huurders of de potentiële kopers. Zal er sneller en beter kunnen worden gebouwd ? Zal er minstens even kwalitatief en even goedkoop gebouwd kunnen worden ? De spreker antwoordt zelf dat die cruciale vragen losstaan van de hier voorgestelde hervorming. Die hervorming is een puur politieke operatie.

Ten slotte vraagt de spreker wat de reactie is van de minister op een aantal bedenkingen vanwege de SERV, met name het al dan niet in conflict komen van het verlenen van sociale leningen met het streven naar winstmaximalisatie van de private aandeelhouders, het risico dat er vooral zal gezocht worden naar investeringen met het grootste rendement, met het gevolg dat er vooral grootschalige projecten zullen gerealiseerd worden, en een mogelijk conflict met de Europese regelgeving als de gesubsidieerde financiering van de sociale huisvesting aan één enkele private actor toegekend wordt.

De *minister* doet opmerken dat de VMSW vooral uitvoerder is van beleidsbeslissingen. De heer Decaluwe heeft echter inhoudelijke bedenkingen gemaakt over zaken die gebeuren in de IVA RWO-Vlaanderen. Als men praat over projecten of het verstrekken van subsidies, dan gebeurt dat in de schoot van RWO-Vlaanderen. De VMSW is slechts uitvoerder van die beslissingen.

De minister brengt een beslissing van 26 februari 2002 van de raad van bestuur van de VHM in herinnering, onder meer wat de bankfunctie van de VHM betreft : “Het beheer van de rekening-courant zou moeten opereren vanuit een centraal financieringsorgaan waarbij een uitbesteding naar een bankier dient te worden onderzocht. De externe financieringsfunctie zou best afgezonderd worden om te komen tot een doorzichtig en gezond financieringssysteem voor de sector.” De bedoeling van de hier voorgestelde hervorming is inderdaad die afzondering doorvoeren en staat los van bijvoorbeeld het tegengaan van fraude. Als men de externe financieringsfunctie afzondert kan men onafhankelijker werken en zit men niet vast in een bepaalde hiërarchie. Dit lijkt de minister een deugdelijke financiële structuur die naar meer optimale resultaten zal leiden.

De heer *Carl Decaluwe* stelt dat men dezelfde redenering dan zou moeten volgen voor andere grote parastatales zoals De Lijn en de VRT.

De *minister* antwoordt dat er in de huisvestingssector sprake is van een typische bancaire functie. Zowel het administratief onderzoek van de Interne Audit als de raad van bestuur van de VHM zijn tot het besluit gekomen dat, met het oog een deugdelijker en onafhankelijk beleid, het beter is die bancaire functie af te zonderen en in een aparte entititeit onder te brengen.

Mevrouw *Anny De Maght-Aelbrecht* vindt de afsplitsing van de bancaire functie zoals voorgesteld een belangrijk gegeven. Het zal de controle eenvoudiger en doorzichtiger maken.

De *minister* benadrukt dat men de mogelijkheden moet geven om effectief als bank te kunnen functioneren. Men moet de vereiste structuur creëren om financieel te kunnen overleven.

De minister erkent dat de werknemersorganisaties bedenkingen hebben bij de voorgestelde operatie. De werkgeversorganisaties daarentegen staan er positief tegenover. Men moet de pro’s en contra’s dan tegen elkaar afwegen.

Wat de opmerking over het privaatrechtelijk statuut betreft, stelt de minister dat een dergelijk statuut de samenwerking vergemakkelijkt met private groeperingen zoals bijvoorbeeld het Vlaams Woningfonds. Ook het uitvoeren van opdrachten op een commerciële wijze in een omgeving waarin andere private actoren actief zijn, wordt door de voorgestelde structuur vergemakkelijkt.

De minister doet nog opmerken dat het opzetten van projecten en het verlenen van subsidies zich bij RWO-Vlaanderen situeert. Daar zal uiteindelijk alle expertise terechtkomen die vandaag bij de VHM en de AGI zit.

De minister is ervan overtuigd dat de hier voorgestelde structuur volledig aan de BBB-principes beantwoordt. Die principes hebben betrekking op klantgerichtheid, beschikbaarheid, klantvriende-

lijkheid. Er worden mogelijkheden geboden waardoor de administratie zich kan organiseren op een wijze zoals die in de 21ste eeuw behoort te functioneren. Daarmee wordt geen waardeoordeel over het verleden geveld. Er is wel een dynamiek op gang gebracht waaraan ook de huisvestingssector niet kan ontsnappen. De minister is ervan overtuigd dat de voorgestelde hervorming een deugdelijk en goed functionerend bestuur inzake het woonbeleid mogelijk maakt.

De heer *Mark Van der Poorten* stelt zich grote vragen over het feit of men met de BBB-hervorming de transparantie van het woonbeleid zal kunnen verbeteren. Men wil eigenlijk gewoon tabula rasa maken met het verleden en iets nieuw uitproberen. CD&V wil zich wel in een vernieuwing inschakelen indien de garantie zou bestaan dat er een verbetering mogelijk is. De hervorming gaat echter voorbij aan de problemen die de SHM's op het terrein ondervinden. De SHM's hebben te maken met duurdere grondprijzen en stijgende bouwkosten. Ze moeten inspelen op nieuwe beleidsmaatregelen zoals de inbreidingsgerichte werking, hetgeen de verwervingsprocedures bemoeilijkt. De huurgelden nemen eigenlijk af, hoewel de regering beloofd had die te verhogen. De toewijzingsregels zijn zodanig dat men een populatie aantrekt die minder huur kan betalen. Door een instelling te reorganiseren en ze een andere naam te geven, zullen die problemen niet opgelost geraken. Bovendien stelt zich de vraag hoe men de gemeenten zal aansporen hun rol inzake de sociale huisvesting te spelen.

De *minister* antwoordt dat die kritische bedenkingen in feite los staan van de voorgestelde structuur. Vandaag zijn er verschillende instanties bezig met het woonbeleid : de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur, de VHM, de afdeling Woonbeleid bij AROHM. Dat is toch ver verwijderd van een ideale situatie. De voorgestelde structuur is gericht op een optimale dienstverlening naar de burger en de SHM's. Het gaat om een structuur en niet om de inhoud van het beleid. De inhoud van het beleid blijkt bijvoorbeeld wel uit de middelen die worden vrijgemaakt voor de sector, en die zijn nog nooit zo groot geweest als nu. Momenteel bedragen de investeringen 227 miljoen euro, terwijl dat in 1999 maar 55,55 miljoen euro bedroeg. Dat betekent een verviervoudiging van de investeringsuitgaven voor projecten.

Op een bepaald moment heeft men ervoor geopteerd om nog enkel de allerzwaksten toegang tot de sociale huisvesting te verlenen. Allicht was dat ook nodig. Bovendien heeft men op een bepaald moment beslist dat men slechts middelen kon krijgen als de eigen reserves werden opgebruikt. Het gevolg daarvan is geweest dat een sector die het al moeilijk had, nog verder verziekt. Men mag die problemen echter niet projecteren op de hier voorgestelde structuur en organisatie, want die staat los van de inhoud van het beleid.

Mevrouw *Anny De Maght-Aelbrecht* is van oordeel dat in het verleden te veel instanties zich met het huisvestingsbeleid bezighielden, hetgeen het werken op het terrein ernstig bemoeilijkte. De voorgestelde vereenvoudiging van de structuur is vandaar een verbetering en moet leiden tot meer transparantie en het sneller realiseren van projecten.

De heer *Carl Decaluwe* meent dat men met de hervorming twee wegen had kunnen bewandelen. Men had het geheel bij de administratie kunnen concentreren of men had, zoals bij De Lijn, alles extern kunnen onderbrengen. De minister heeft nog steeds geen motivatie gegeven, behalve een politieke, waarom men precies tot de hier voorgestelde reorganisatie is gekomen. Men had bijvoorbeeld de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur kunnen onderbrengen bij de VHM en de IKB, de persoonlijke speeltuin van de minister, kunnen afschaffen. Dat had ook bijgedragen tot een grotere efficiëntie en transparantie.

De heer Decaluwe ontkent niet dat er de laatste jaren meer middelen in de sociale huisvesting zijn geïnvesteerd. De beleidsruimte was dan ook van een geheel andere orde dan die van voor enkele jaren. Als men echter nog enkele jaren vroeger gaat kijken, stelt men vast dat de toenmalige Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, bij toenemende rente, bouwde in een tempo van tienduizend woningen per jaar. Nu stelt men zich tevreden met 15.000 extra woningen per legislatuur. Men moet dus steeds oppassen met vergelijkingen op basis van cijfergegevens. Men kan uiteindelijk met alles vergelijken om toch maar zijn gelijk te halen. Uiteindelijk zal men over enkele jaren de vergelijking kunnen maken of men dan even goedkoop, kwalitatief, snel, transparant zal blijven bouwen als vandaag het geval is. Als men de administratie ondersteboven keert moet dat toch de bedoeling zijn. Het moet, om de heer Stevaert te parafraseren, beter zijn voor de mensen. Dat is echter niet gebleken uit het verhaal en de antwoorden van de minister.

De *minister* antwoordt dat het nochtans de bedoeling is om het beter te doen voor de mensen. Wat goed is voor de mensen, is echter niet wiskundig te benaderen. De ene stelling daarover is evenveel waard als de andere. Wat de financiële situatie van

de SHM's betreft, lijkt het de minister beter dat er een aparte entiteit is die specifiek met de bancaire functie bezig is. Die entiteit moet onafhankelijk kunnen oordelen of een SHM al dan niet in een gezonde financiële situatie verkeert. Vandaag zit de bancaire functie mee onder de koepel van de VHM, wat het veel moeilijker maakt om de financiële analyse van de SHM's onafhankelijk te verrichten.

De heer *Carl Decaluwe* vindt het naïef te denken dat de voorgestelde structuur enige invloed zou kunnen hebben op de financiële situatie van de SHM's. Als het de bedoeling is om snel en efficiënt te werken, had men trouwens ook de administratie Ruimtelijke Ordening in het geheel moeten integreren. Een van de hoofdoorzaken dat er momenteel leegstand is in de sociale woningbouw, is dat men onvoldoende snel bouwvergunningen verleent aan SHM's die zware renovaties willen doen. Op bepaalde bouwvergunningen moest één jaar worden gewacht. Als men die zaken niet aanpakt, helpt geen enkele hervorming.

De *minister* doet opmerken dat de administratie Ruimtelijke Ordening vervat zit in RWO-Vlaanderen.

2.3. Advies

De heer *Carl Decaluwe* merkt op dat de meerderheid tijdens de besprekingen niet in aantal was en dat bepaalde meerderheidsfracties zelfs niet vertegenwoordigd waren. Hieruit blijkt een complete desinteresse voor een nochtans belangrijk gegeven. Is het in die omstandigheden wel mogelijk een geldig advies uit te brengen ?

Mevrouw *Dominique Guns* doet opmerken dat de meerderheid weliswaar niet in aantal was bij de bespreking, maar dat alle fracties wel aanwezig waren.

De heer *Jan Penris*, commissievoorzitter, stelt voor het verslag van deze bespreking als het advies van de commissie te beschouwen.

Mevrouw *Anny De Maght-Aelbrecht* dringt aan dat de commissie toch indicatief zou stemmen over het advies aan de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

Met 6 stemmen bij 3 onthoudingen beslist de commissie bij indicatieve stemming een positief advies uit te brengen.

3. Bespreking in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken op 17 februari 2004

3.1. Inleidende toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

Voor de toelichting van de minister over de algemene situering van het Beter Bestuurlijk Beleid, meerbepaald de sectorale invulling van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend erfgoed (RWO), over de organisatorische invulling van het beleidsdomein RWO, en over de creatie van het verzelfstandigd agentschap NV Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet, wordt verwezen naar de toelichting die de minister hierover reeds gaf in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid (zie supra).

De minister gaat nader in op een aantal opmerkingen van het Rekenhof en op de vraag waarom er voor de VMSW werd geopteerd voor een privaatrechtelijk en niet voor een publiekrechtelijk statuut.

Een eerste motief is het stimuleren van initiatieven tot samenwerking met of tot het betrekken van particulieren of privé-belangengroeperingen. Een privaatrechtelijk georganiseerd agentschap kan de privé-sector er sneller toe aanzetten samen te werken met de NV VMSW omwille van de herkenbaarheid van de organisatievorm. Banken werken inderdaad makkelijker samen met banken. Men moet vanuit eenzelfde positie kunnen opereren. Deze initiatieven zijn belangrijk voor financiële operaties zoals effectisering (omzetten van schuld in kapitaal), participatie in vennootschappen voor beleggingen in schuldvorderingen, en PPS-formules.

Een tweede motief is een doorgedreven onafhankelijkheid bij de financiële operaties en het financieel beleid, los van 'politieke' invloeden. De huidige precaire thesaurietoestand van de VHM is het gevolg van de te sterke invloed van de overheid op het financieel beleid van de VOI. In het begin van de jaren negentig waren de budgetten krap. De VHM beschikte over ruime reserves. De regering heeft de VHM verplicht om die reserves te investeren in woningen. Pas daarna zou de overheid met nieuw geld over de brug komen. Dat geld is dan gebruikt om langlopende leningen af te bouwen. De investering in huizen en appartementen is de sector ten goede gekomen, maar dit drukt nog altijd op de financiële positie van de VHM. De Vlaamse over-

heid heeft die schuld wel erkend. Het is dus geen verloren geld. Een dergelijke politieke beslissing wordt onmogelijk wanneer de VMSW een privaatrechtelijk statuut krijgt. De raad van bestuur zal zelf beslissen wat er met de centen gebeurt. Derden hebben zich daar niet mee te bemoeien.

In het organogram van het beleidsdomein RWO moet de NV zelf instaan voor haar financieel evenwicht en heeft deze NV in die zin een adviserende opdracht ten aanzien van het agentschap RWO-Vlaanderen inzake de financiële mogelijkheden van de sector. De minister geeft een voorbeeld om dit te verduidelijken. Gesteld dat een SHM in een regio met woningnood een gigantisch woonbouwproject wil opstarten, maar dat de VMSW daar geen kapitaal voor heeft, dan gaat het project niet door op basis van financiële overwegingen. Dat is een nieuwe mogelijkheid. Een doorgedreven onafhankelijkheid van de NV is volgens de minister nodig. Beslissingen over transacties, hedgingoperaties (financiële technieken voor het spreiden van de risico's) en andere financiële instrumenten nopen tot een doorgedreven onafhankelijkheid van de NV VMSW.

Een derde motief is het op een commerciële wijze uitvoeren van de 'bancaire' opdracht onder werkingsvoorwaarden die gelijk zijn aan die van de concurrenten. De privaatrechtelijke vorm is naar buitenlandse banken transparanter en bekend op het vlak van informatie zoals boekhouding, jaarverslag, ISR-normen, en dergelijke. Voor het aantrekken van kapitaal is dit belangrijk.

In ieder geval is het uitdrukkelijk de bedoeling de bancaire opdracht van de VMSW op grotere afstand van de minister te plaatsen. De klemtoon ligt op autonomie en marktwerking, en minder op rechtstreekse sturing. Volgens de minister is het duidelijk dat de privaatrechtelijk statuten meer controle toelaten. Zo zal bijvoorbeeld ook de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, bekend als de Bankcommissie, de werking van de VMSW controleren. Er zal een bedrijfsrevisor komen, alsook een interne audit, zoals in iedere raad van bestuur van een NV. De controle is dus in feite strenger en meer op maat van een commerciële omgeving dan in een publiek kader.

In het advies van het Rekenhof is er sprake van een aantal nadelen. De minister erkent dat de uitvoering van het sociaal woonbeleid voor een groot deel afhankelijk is van de financiële inbreng van de VMSW. Vandaar dat voor de uitvoering van het sociaal woonbeleid wordt voorzien in een verplicht advies van de VMSW over de financiële draagkracht van de sector die belast wordt met de realisatie. Zo'n advies moet tot stand komen op een zo onafhankelijk mogelijke wijze, bij voorkeur in een agentschap dat zo ver mogelijk van de politieke instructiemacht staat, en dus het best een privaatrechtelijk georganiseerd agentschap is. Dit onafhankelijk financieel advies, dat gegeven wordt naar aanleiding van de beslissing over de realisatie van het sociaal woonbeleid, laat toe dat de overheid met volle kennis van zaken de financiële gevolgen van het voorgestane beleid op de sector kan inschatten. Het is een instrument om een correcter beeld te krijgen van de middelen die noodzakelijk zijn voor het bereiken van de doelstellingen.

De eigen verantwoordelijkheid van de NV houdt volledige garanties in, gezien haar verplichting om binnen het privaatrechtelijk statuut voor de noodzakelijke interne controles in te staan, en haar rapporteringsverplichting, zowel bij de realisatie van de sociale woonprojecten als ten aanzien van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement. Deze manier van werken kent men van andere investeringsmaatschappijen, zoals de GIMV, de PMV en de LRM. Die maken jaarlijks een jaarrapport, dat wordt besproken in de commissies die zich met die materies bezighouden.

De minister doet opmerken dat een financieel debacle van een publiekrechtelijk vormgegeven agentschap een nog grotere verantwoordelijkheid legt bij het Vlaamse Gewest dan bij een privaatrechtelijk georganiseerd agentschap. Als financiële instelling dient de NV VMSW erkend te worden door de CBFA, de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, en zal ze ook aan het toezicht van die commissie worden onderworpen.

Verder terugkomend op het advies van het Rekenhof, gaat de minister nog in op de totstandkoming en invulling van de maatschappelijke opdracht van de NV VMSW, zodat het duidelijk wordt wat met de term 'creatie' wordt bedoeld. Uit een voorbereidende studie is gebleken dat de NV volgens het volgende scenario tot stand kan komen.

In de eerste plaats wordt de operationele bedrijfstak van de bancaire tak van de VHM afgesplitst. Dat is het gedeelte dat zich bezighoudt met de projecten, de begeleiding van de SHM's, enzovoort. Die operationele bedrijfstak komt naar het ministerie RWO, namelijk naar het agentschap RWO Vlaanderen en het agentschap Inspectie RWO voor wat het deel van de VHM-commissarissen betreft. Van de bancaire tak die dan overblijft in de afgeslankte VHM, worden de statuten gewijzigd

teneinde te komen tot het privaatrechtelijk vormgegeven agentschap NV VMSW.

Een begeleidingsopdracht inzake de beheersoverdracht zal dit scenario verder verfijnen en de verschillende stappen, zowel in de Vlaamse regering als in de beheersorganen van de VHM, voorbereiden en uitwerken met het oog op besluitvorming.

3.2. Algemene bespreking

De heer *Guy Sols* merkt op dat het aanwerven van het personeel op contractuele basis gebeurt. Het ontwerp van decreet voorziet er echter in dat ook Vlaamse ambtenaren prestaties voor de VMSW kunnen leveren. Uit de kritiek van het Rekenhof meent de spreker te kunnen afleiden dat dit in strijd is met de wet van 24 juli 1987 omtrent de tijdelijke arbeid. Het statuut van beide categorieën is ook ongelijk op het vlak van de arbeidsvoorwaarden. Het Rekenhof stelt in zijn aanbevelingen dat het personeel van de Vlaamse Gemeenschap niet ter beschikking kan worden gesteld van de VMSW. Kan de minister daar duidelijkheid over geven ?

De *minister* vindt het heel belangrijk dat wordt gewaakt over de continuïteit. De operationaliteit moet altijd gewaarborgd blijven. Dat kan door de aanwezige expertise over te dragen. De overdracht van 70 voltijdse equivalenten kan volgens het Rekenhof niet met statutaire personeelsleden. Hij heeft dan ook advies gevraagd aan de afdeling Statutaire Aangelegenheden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Die afdeling stelt : 'In tegenstelling tot wat het Rekenhof stelt, geldt dit principieel verbod niet voor het statutair personeel. De arbeidsvoorwaarden van de ambtenaren die ter beschikking van een privaatrechtelijk EVA worden gesteld, worden geregeld in het ontwerp van raamstatuut.'

De heer *Guy Sols* verwijst naar de aanbeveling van het Rekenhof om de titel aan te passen, zodat het duidelijk wordt of het gaat om een oprichting of om een omvorming van de VHM.

De minister antwoordt dat men vanuit het beleidsdomein RWO een mooi overzicht krijgt van de opbouw. In de praktijk gaat het om een omvorming. Een aantal activiteiten worden ontmanteld en overgedragen.

Mevrouw *Mieke Van Hecke*, waarnemend commissievoorzitter, bedankt de minister voor de uitvoerige uiteenzetting die heel correct beantwoordt aan de vraag van het Rekenhof naar de afweging die er is gemaakt om te beslissen welke verzelfstandiging in dit geval zou worden toegepast.

De spreker heeft wel problemen met de uitspraak van de minister dat een privaatrechtelijk verzelfstandigd agentschap meer controle krijgt dan een publiekrechtelijk. Dat is misschien wel zo voor wat het aantal controlemechanismen betreft, maar de finale controle en de aansprakelijkheid van de overheid zijn natuurlijk groter bij publiekrechtelijke agentschappen.

De *minister* antwoordt dat ook in de commissie Huisvesting de vraag gesteld werd wie dit nog zou controleren. Stel dat een ambitieus persoon van de VMSW, komende uit de commerciële banksector, leidend ambtenaar wordt, dan begint die misschien zelf te experimenteren. Wie houdt dat nog in de gaten ? Het is dus belangrijk om dit allemaal te inventariseren. De Bankcommissie is zeer strikt in haar controles.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* stelt dat haar opmerking niet zozeer over de controlemechanismen ging maar over de afweging.

De heer *Joris Van Hauthem* merkt op dat die mechanismen er effectief zijn maar dat betekent niet dat er in andere ondernemingen geen fouten gemaakt worden, zelfs als die worden gecontroleerd door bedrijfsrevisoren. Het is geen kwestie van wantrouwen.

De *minister* beklemtoont dat er alleszins een aantal zeer duidelijke en professionele controlemechanismen zijn.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* heeft nog een technische opmerking. Het is de opdracht van deze commissie om het voorliggend ontwerp van decreet te toetsen aan het kaderdecreet BBB. De spreker heeft het meer bepaald over artikel 6. In het kaderdecreet worden geen elementen opgesomd die in een samenwerkingsovereenkomst moeten staan, maar wel elementen die in een beheersovereenkomst moeten staan. Mevrouw Van Hecke vraagt dan ook een decretale verankering van de minimale elementen die in de samenwerkingsovereenkomst zouden moeten worden opgenomen.

De *minister* antwoordt dat er een amendement zal worden ingediend dat ertoe strekt in artikel 6 een tweede lid toe te voegen dat luidt als volgt : "De samenwerkingsovereenkomst bepaalt onder meer de uit te voeren taken, de informatie en rapportageplicht inzake de taken en de financiële situatie, de specifieke controle, de duur, de opzeggings- en ver-

lengingsmogelijkheden van de overeenkomst." Dit amendement komt tegemoet aan de bedenking van mevrouw Van Hecke.

3.3. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen.

De artikelen 2 tot 5 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Een amendement voorgesteld door de heren Guy Sols en Dany Vandenbossche strekt ertoe aan artikel 6 een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt : "De samenwerkingsovereenkomst bepaalt onder meer de uit te voeren taken, de informatie en rapportageplicht inzake de taken en financiële situatie, de specifieke controle, de duur, de opzeggings- en verlengingsmogelijkheden van de overeenkomst." (*Parl. St.* Vl. Parl. 2003-2004, nr. 2049/3).

Het amendement wordt aangenomen met 10 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 6 wordt eveneens met 10 stemmen aangenomen.

De artikelen 7 tot 10 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

3.4. Eindstemming

Het aldus geamendeerde ontwerp van decreet houdende machtiging tot creatie van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap NV Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet, wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Guy SOLS Norbert DE BATSELIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Definities

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° het kaderdecreet : het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 ;

2° Vlaamse Wooncode : het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode ;

3° andere initiatiefnemers : initiatiefnemers die woonprojecten realiseren in de privé-sector zoals omschreven in hoofdstuk III van titel VI van de Vlaamse Wooncode ;

4° sociale woonorganisaties : organisaties zoals bedoeld in artikel 2, § 1, 26°, van de Vlaamse Wooncode ;

5° woonprojecten : projecten zoals bedoeld in artikel 2, 32°, van de Vlaamse Wooncode.

HOOFDSTUK III

Machtiging tot oprichting – Statuut

Artikel 3

§ 1. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om, onder de voorwaarden bepaald in dit decreet, mee te werken aan de creatie van de naamloze vennootschap Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet.

De NV Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet, hierna VMSW te noemen, is een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap als bedoeld in artikel 29 van het kaderdecreet. De bepalingen van het kaderdecreet zijn van toepassing op de VMSW.

§ 2. De statuten van de VMSW en elke wijziging daaraan, worden ter kennisgeving voorgelegd aan de Vlaamse regering.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt tot welk homogeen beleidsdomein het agentschap behoort.

HOOFDSTUK IV

Missie en taken

Artikel 4

§ 1. De VMSW heeft als missie mee te werken aan de financiële ondersteuning van de uitvoering van de doelstellingen van het Vlaamse woonbeleid, zoals bedoeld in titel II van de Vlaamse Wooncode.

§ 2. De Vlaamse regering kan aan de VMSW de volgende taken toevertrouwen :

1° optreden als gespecialiseerde kredietverlener voor woonprojecten van sociale woonorganisaties, gemeenten, OCMW's en andere initiatiefnemers. Voor de uitvoering van deze taak kan de VMSW de kredietwaardigheid van deze initiatiefnemers onderzoeken ;

2° het beheer van de financiële middelen van de sociale huisvestingsmaatschappijen die niet noodzakelijk zijn voor hun dagelijkse werking ;

3° bijzondere sociale leningen, zoals bedoeld in artikel 79 van de Vlaamse Wooncode, toestaan aan particulieren voor de verwerving en realisatie van sociale koopwoningen en van andere woningen, alsook voor de renovatie, de verbetering, of de aanpassing van woningen ;

4° het afsluiten van overeenkomsten met een verzekeraar inzake tijdelijke overlijdensverzekeringen en verzekeringen, zoals bedoeld in artikel 80 van de Vlaamse Wooncode. De VMSW kan de verzekeringspremies geheel of gedeeltelijk voor haar rekening nemen ;

5° onderzoek van de financiële markten en producten verrichten en op basis daarvan een financieel instrumentarium uitbouwen.

§ 3. De Vlaamse regering kan tevens, al dan niet tijdelijke, bijzondere opdrachten toevertrouwen aan de VMSW, voor zover ze in overeenstemming zijn met de in dit artikel bepaalde missie en taken.

De voorwaarden van deze bijzondere opdrachten worden opgenomen in de samenwerkingsovereenkomst, bedoeld in artikel 6.

HOOFDSTUK V

Werking en middelen

Artikel 5

De VMSW moet jaarlijks een financiële planning opstellen voor de realisatie van haar opdrachten.

Artikel 6

De VMSW en de Vlaamse regering sluiten een samenwerkingsovereenkomst zoals bedoeld in artikel 31 van het kaderdecreet.

De samenwerkingsovereenkomst bepaalt onder meer de uit te voeren taken, de informatie en rapportageplicht inzake de taken en de financiële situatie, de specifieke controle, de duur, de opzeggings- en verlengingsmogelijkheden van de overeenkomst.

HOOFDSTUK VI

Aandeelhouderschap

Artikel 7

Het Vlaamse Gewest moet steeds beschikken over ten minste de helft plus één van de aandelen in het kapitaal van de VMSW.

De Vlaamse provincies, gemeenten en OCMW's zijn gemachtigd om aandeelhouder te worden van de VMSW.

HOOFDSTUK VII

Toezicht

Artikel 8

Het jaarprogramma en het jaarverslag worden jaarlijks meegedeeld aan de Vlaamse regering, die ze ter kennis brengt van het Vlaams Parlement.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen

Artikel 9

§ 1. De Vlaamse regering is gemachtigd om personeel ter beschikking te stellen van de VMSW.

§ 2. De Vlaamse regering is gemachtigd om volgens te bepalen modaliteiten infrastructuur ter beschikking te stellen van de VMSW. De terbeschikkingstelling geldt slechts tot wederopzegging, zonder dat hieruit schadeloosstelling jegens het Vlaamse Gewest kan worden geëist door de VMSW.

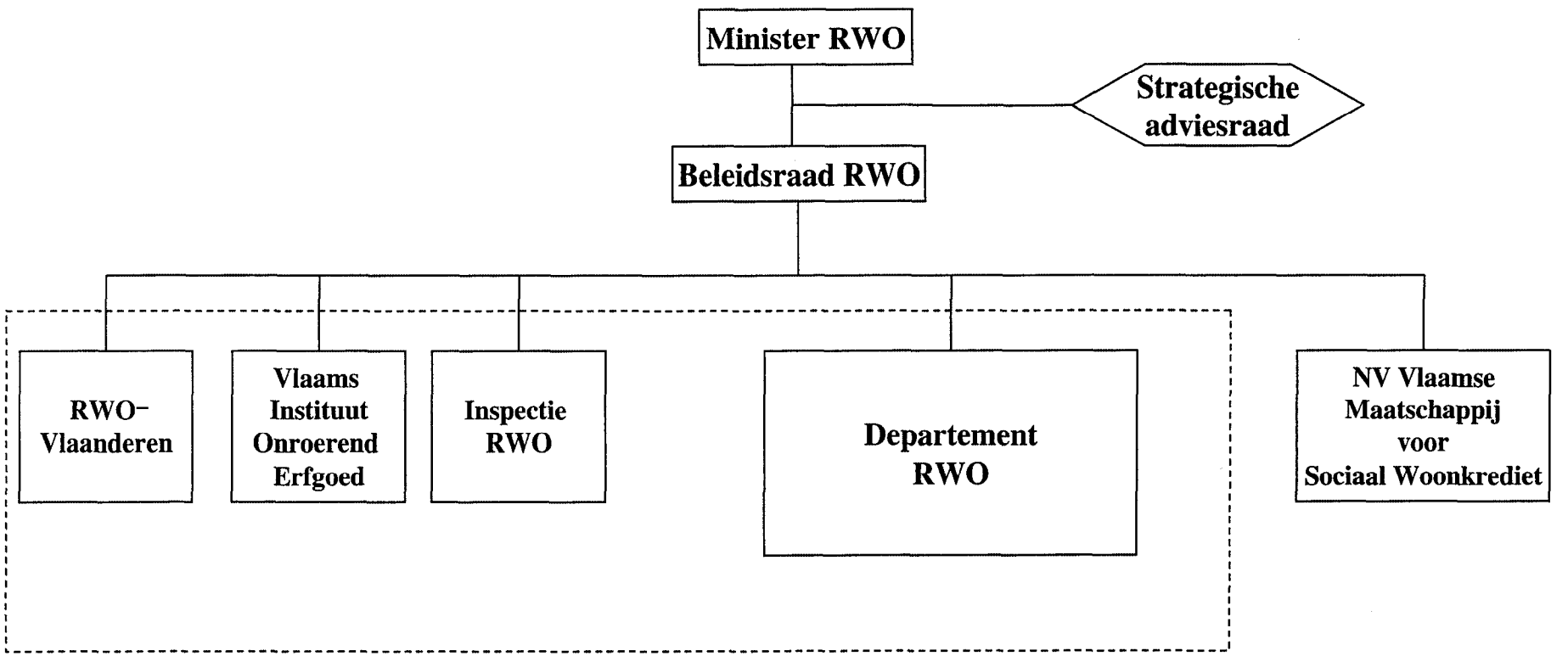
Artikel 10

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

BIJLAGE

Organogram van het beleidsdomein RWO

Organogram beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed RWO

Management ondersteunende dienstverlening